

# Česká obchodní inspekce

inspektorát Jihomoravský a Zlínský se sídlem v Brně  
třída Kpt. Jaroše 1924/5, 602 00 Brno

Č.j.: ČOI 170715/20/3000/R/N

V Brně dne: 27. ledna 2021

Sp.Zn: 644/30/20



## ROZHODNUTÍ

Česká obchodní inspekce, inspektorát Jihomoravský a Zlínský se sídlem v Brně, jako věcně příslušný správní orgán podle ust. § 7 odst. 2 a ust. § 10 odst. 4 písm. a) zákona č. 311/2006 Sb., o pohonných hmotách a čerpacích stanicích pohonných hmot a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o pohonných hmotách), ve znění pozdějších předpisů a místně příslušný správní orgán podle ust. § 62 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, v rozhodném znění (dále jen „zákon o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich“), v řízení zahájeném podle ust. § 78 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich rozhodla v souladu s ust. § 93 a násl. tohoto zákona takto:

obviněná: ZARIS s.r.o.

sídlo: Plzeňská 1972/158, 150 00, Praha 5 - Smíchov

IČO: 284 48 391

právně zast. Mgr. Lukášem Máchalem, advokát

### I. se uznává vinnou z porušení právní povinnosti, kterého se dopustila tím, že

dne 9. 9. 2020, na čerpací stanici č. 30 ZARIS HATĚ, na adrese Chvalovice 185, Chvalovice, 669 02, prodávala pohonnou hmotu naftu motorovou, vzorek č. 213/30/20/V, která dle laboratorních zkoušek provedených SGS Czech Republic, s.r.o., Divize paliv a maziv, U Trati 42, 100 00 Praha 10, nevyhověla zvláštním právním předpisům. Na základě inspekční zprávy č. 2116/2020 ze dne 11. 9. 2020, bylo zjištěno a prokázáno, že pohonná hmota nafta motorová, vzorek č. 213/30/20/V, nevyhověla limitním hodnotám příslušné ČSN EN 590+A1:2018 a to v ukazateli „Bod vzplanutí P.M.“, kdy zjištěná hodnota činila 42,0°C, zatímco příslušná hodnota specifikace při zahrnutí nejistoty měření dle ČSN EN ISO 4259 -1 a ČSN EN ISO 4259 -2 má činit minimálně 53,0°C, a tím porušila právní povinnost uvedenou v ust. § 3 odst. 1 zákona o pohonných hmotách a naplnila skutkovou podstatu přestupku ve smyslu ust. § 8 odst. 1 písm. a) tohoto zákona.

- II. Za spáchání výše uvedeného přestupku se obviněné **ukládá** podle ust. § 8 odst. 3 písm. b) zákona č. 311/2006 Sb., o pohonných hmotách a čerpacích stanicích pohonných hmot a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, ve spojení s ust. § 46 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich a ust. § 93 a násl. téhož zákona

#### **pokuta**

ve výši **150 000** (slovy: sto padesát tisíc korun českých),

- III. podle ust. § 95 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve spojení s ust. § 79 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů a s ust. § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, ve znění pozdějších předpisů, se ukládá obviněné

#### **povinnost nahradit náklady řízení**

ve výši **1 000 Kč** (slovy: jeden tisíc korun českých).

Uloženou pokutu je obviněná povinna uhradit ve lhůtě 30 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí na účet České obchodní inspekce u ČNB Praha 1, číslo účtu 3754-829011/0710, VS: 1106443020, KS: 1148 (převodním příkazem), 1149 (poštovní poukázkou).

Náklady řízení je obviněná povinna uhradit ve lhůtě 30 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí na účet České obchodní inspekce u ČNB Praha 1, číslo účtu 19-829011/0710, VS: 1106443020, KS: 0378 (převodním příkazem), 0379 (poštovní poukázkou).

#### **Odůvodnění**

Dne 9. 9. 2020 provedli inspektoři České obchodní inspekce, inspektorátu Jihomoravského a Zlínského se sídlem v Brně, třída Kpt. Jaroše 1924/5, 602 00 Brno, kontrolu včetně odběru kontrolních vzorků pohonných hmot na čerpací stanici č. 30 ZARIS HATĚ, na adrese Chvalovice 185, Chvalovice, 669 02, kterou provozuje obchodní společnost ZARIS s.r.o., se sídlem Plzeňská 1972/158, 150 00 Praha 5 – Smíchov, IČO 284 48 391. Při kontrole a odběru vzorků byla přítomna obsluha ČS [REDAKCE]. O tomto byl téhož dne sepsán úřední záznam, který byl kontrolované osobě doručen prostřednictvím datové schránky dne 4. 10. 2020.

Dne 12. 9. 2020 provedli inspektoři České obchodní inspekce, inspektorátu Jihomoravského a Zlínského se sídlem na adrese třída Kpt. Jaroše 1924/5, 602 00 Brno, kontrolu na čerpací stanici č. 30 ZARIS HATĚ, na adrese Chvalovice 185, Chvalovice, 669 02. Při kontrole byla přítomna vedoucí ČS [REDAKCE]. O tomto byl sepsán úřední záznam, ve kterém byla kontrolovaná osoba informována o nevyhovujícím vzorku pohonné hmoty nafta motorová (Optimal), vzorek č. 213/30/20/V, který byl odebrán dne 9. 9. 2020 na čerpací stanici č. 30 ZARIS HATĚ, na adrese Chvalovice 185. Dle laboratorních zkoušek provedených SGS Czech Republic, s.r.o., Divize paliv a maziv, U Trati 42, 100 00 Praha 10, pohonná hmota nafta motorová (Optimal), vzorek č. 213/30/20/V, nevyhověla zvláštním právním předpisům. Na základě inspekční zprávy č. 2116/2020 ze dne 11. 9. 2020, bylo zjištěno a prokázáno, že pohonná hmota nafta motorová,

vzorek č. 213/30/20/V, nevyhověla limitním hodnotám příslušné ČSN EN 590+A1:2018 a to v ukazateli „Bod vzplanutí P.M.“, kdy zjištěná hodnota činila 42,0°C, zatímco příslušná hodnota specifikace při zahrnutí nejistoty měření dle ČSN EN ISO 4259 -1 a ČSN EN ISO 4259 -2 má činit minimálně 53,0°C.

Dne 12. 9. 2020 byl ve smyslu ust. § 7 odst. 1 písm. a) zákona č. 64/1986 Sb., o České obchodní inspekci, ve znění pozdějších předpisů, vydán na zbývající nevyhovující pohonnou hmotu naftu motorovou (Optimal) zákaz prodeje v množství 8.924 litrů.

Úřední záznam ze dne 12. 9. 2020 byl kontrolované osobě doručen prostřednictvím datové schránky dne 14. 9. 2020.

Dne 16. 9. 2020 byly správnímu orgánu od kontrolované osoby prostřednictvím právního zástupce obviněné doručeny námitky proti zakazu prodeje pohonné hmoty, které správní orgán písemností čj. ČOI 125672/20/3000 ze dne 22. 9. 2020, zamítl.

Dne 24. 9. 2020 byl inspektory České obchodní inspekce na pracovišti inspektorátu sepsán protokol o kontrole. Protokol o kontrole včetně příloh byl kontrolované osobě doručen prostřednictvím datové schránky dne 4. 10. 2020.

Správní orgán vyzval písemností čj. ČOI 128325/20/3000 ze dne 24. 9. 2020 kontrolovanou osobu k poskytnutí součinnosti. Písemnost byla kontrolované osobě doručena dne 4. 10. 2020.

Dne 13. 10. 2020 kontrolovaná osoba součinnost poskytla, když správnímu orgánu doložila požadované údaje o prodeji množství nevyhovující pohonné hmoty. Dále obviněná v písemnosti správní orgán informovala o probíhajícím reklamačním řízení. Z tohoto důvodu kontrolovaná osoba správní orgán požádala o prodloužení lhůty ke splnění součinnosti prvního bodu výzvy ze dne 24. 9. 2020 do vyřízení předmětné reklamace u společnosti ČEPRO.

Dne 19. 10. 2020 byla správnímu orgánu od kontrolované osoby doručena písemnost „Vyjádření kontrolované osoby k obsahu protokolu o kontrole č. 302009090009610 ze dne 24. 9. 2020“, ve které obviněná uvádí následující vyjádření k obsahu Protokolu o kontrole a ke zjištěným skutečnostem:

„Za účelem ověření správnosti výsledků laboratorního rozboru vzorku PHM zadaného ČOI zajistila kontrolovaná osoba u akreditované společnosti MND, a.s., IČO: 284 83 006, pracoviště Velkomoravská 900/405, 696 18 Lužice (dále jen „Laboratoř MND“) rozbor vlastního vzorku PHM odebraného přímo z nádrže. Tímto rozbohem byla zjištěna hodnota bodu vzplanutí 50 °C, tedy o 8 stupňů vyšší než dle zjištění společnosti SGS Czech Republic, s.r.o., Divize paliv a maziv (dále jen „Laboratoř SGS“), u které zadala laboratorní rozbor ČOI. Následně zadala kontrolovaná osoba v Laboratoři MND rozbor zapečetěného kontravzorku odebraného inspektory ČOI dne 09.09.2020 do druhého kanystru. Bod vzplanutí kontravzorku byl tímto rozbohem zjištěn v hodnotě 44 °C. K důkazu: *Protokol o zkoušce vzorku č. 4633/20 ze dne 16.09.2020, Protokol o zkoušce vzorku č. 5195/20 ze dne 13.10.2020.* Kontrolovaná osoba je pouze provozovatelem čerpací stanice a při své činnosti dbá na to, aby z její strany byly dodržovány všechny právní povinnosti. Prodává pohonné hmoty od renomovaného výrobce, společnosti ČEPRO, a.s., IČO: 601 93 531, se sídlem Dělnická 213/12, Holešovice, 170 00 Praha 7 (dále jen „Výrobce“), který kvalitu prodáváných pohonných hmot monitoruje u Laboratoře SGS. Dovozcem a dodavatelem je společnost A + S, s.r.o., IČO: 255 84 553, se sídlem Úvoz 977/18, Staré Brno, 602 00 Brno (dále jen „Dodavatel“). S tímto Výrobce i Dodavatelem spolupracuje kontrolovaná osoba dlouhodobě a považuje obě tyto společnosti za spolehlivé obchodní partnery. Ze strany ČOI proběhlo u kontrolované osoby v posledních letech několik kontrol kvality prodáváných pohonných hmot, při kterých nedošlo ke

zjištění žádného pochybení. S ohledem na předchozí pozitivní zkušenosti se zbožím pocházejícím od těchto obchodních partnerů tak neměla kontrolovaná osoba důvod se domnívat, že dodané PHM v tomto případě nesplňují hodnoty stanovené příslušnými právními předpisy. Nevyhovující hodnoty bodu vzplanutí, které se navíc u všech tří odebraných vzorků PHM liší, si proto kontrolovaná osoba nedokáže žádným způsobem vysvětlit. Nadto kontrolovaná osoba uvádí, že co se týče nabízených PHM, jednalo se pouze o doplňkový produkt čerpací stanice, který kontrolovaná osoba nakoupila s malou marží za účelem uspokojení poptávky určité části zákazníků po motorové naftě vyšší kvality. Zájem zákazníků o tento produkt byl však podstatně nižší, než kontrolovaná osoba při zakoupení těchto PHM očekávala. Výzvou nadepsaného orgánu ze dne 24.09.2020 bylo kontrolované osobě uloženo, aby doložila písemnou zprávu o odstranění zbývajících zásoby PHM, zjednaní nápravy (popř. dokladů o likvidaci). K tomuto kontrolovaná osoba sděluje, že veškeré zbývajících zásoby PHM, které se ke dni zákazu prodeje nacházely v nádrži, tj. v množství 8.076 l při 15 °C, byly dne 15.10.2020 vráceny v rámci reklamačního řízení prostřednictvím Dodavatele Výrobce k provedení likvidace, jak dokládá přiložená zpráva Výrobce o příjmu. Pokud by ke splnění povinnosti dle výše uvedené výzvy bylo potřeba doložit další doklady, či poskytnout doplňující informace, žádá kontrolovaná osoba nadepsaný orgán zdvořile o zprávu a je připravena poskytnout veškerou potřebnou součinnost. K důkazu: *Zpráva o příjmu ze dne 15.10.2020*. Pro vyloučení všech pochybností kontrolovaná osoba uvádí, že toto podání nepředstavuje námitky proti kontrolnímu zjištění uvedenému v Protokolu o kontrole dle § 13 zákona č. 255/2012 Sb., o kontrole, ale vyjádření kontrolované osoby k obsahu Protokolu o kontrole a ke zjištěným skutečnostem.“

K písemnému vyjádření správní orgán uvádí, že obviněná neuvádí ve svém vyjádření žádné nové skutečnosti, které by obviněnou vyvinili ze správně právní odpovědnosti za spáchaný přestupek. Rozbory dvou kontravzorků, které si obviněná nechala provést u akreditovaných laboratoří, a které taktéž nesplňovaly požadavky zvláštních právních předpisů, pouze potvrzují zjištění správního orgánu. Za prodej pohonné hmoty, která neodpovídala zvláštním právním předpisům, je odpovědná obviněná, a ne její obchodní partner, který jí dodává tyto pohonné hmoty. Případnou škodu pak může obviněná vymáhat po svém dodavateli na základě uzavřených obchodních smluv. Správní orgán nesouhlasí s vyjádřením obviněné, že ze strany ČOI proběhlo u kontrolované osoby v posledních letech několik kontrol kvality prodávaných pohonných hmot, při kterých nedošlo ke zjištění žádného pochybení a poukazuje na rozhodnutí ČOI 28320/17/O100/2700/17/Ber/Št ze dne 20. 4. 2017, kterým odvolací orgán potvrdil rozhodnutí ředitele inspektorátu České obchodní inspekce Královohradeckého a Pardubického ze dne 12. 1. 2017, čj. ČOI 6098/17/2700, kterým byla obviněné uložena pokuta ve výši 150 000 Kč pro porušení ust. § 3 odst. 1 zákona o pohonných hmotách.

Správní orgán opětovně vyzval písemností čj. ČOI 141587/20/3000 ze dne 22. 10. 2020 kontrolovanou osobu k poskytnutí součinnosti. Písemnost byla kontrolované osobě doručena prostřednictvím datové schránky dne 4. 11. 2020.

Dne 16. 11. 2020 kontrolovaná osoba součinnost poskytla, když správnímu orgánu doložila požadované informace.

Prodejem pohonné hmoty, která nesplňovala požadavky zvláštních právních předpisů, porušila obviněná právní povinnost stanovenou v ustanovení § 3 odst. 1 zákona o pohonných hmotách a tím naplnila skutkovou podstatu přestupku ve smyslu ustanovení § 8 odst. 1 písm. a) tohoto zákona.

Na základě ust. § 7 odst. 2 písm. a) zákona o pohonných hmotách Česká obchodní inspekce kontroluje složení a jakost pohonných hmot, s výjimkou elektřiny, u výrobce, distributora, dovozce, vývozce, provozovatele čerpací stanice a vlastníka výdejní jednotky, a to i během přepravy, podle zvláštního

právního předpisu a sleduje a monitoruje složení a jakost pohonných hmot, s výjimkou elektřiny, v souladu s prováděcím právním předpisem vydaným podle § 3 odst. 4; provádění rozborů je zajišťováno prostřednictvím akreditovaných osob.

Na základě ust. § 7 odst. 2 písm. b) citovaného zákona Česká obchodní inspekce kontroluje plnění povinností podle § 3 odst. 1 a 2, § 5 odst. 3 až 5, § 5 odst. 7 písm. a), b), d), e) a f) a § 6q odst. 1, 4 až 6 a.

Na základě ust. § 7 odst. 2 písm. c) citovaného zákona Česká obchodní inspekce kontroluje ve spolupráci s orgány správního dozoru podle zvláštních předpisů plnění povinností podle § 5 odst. 1 a 6, § 5 odst. 8 písm. c) a § 6q odst. 2 a 3.

Ust. § 3 odst. 1 zákona o pohonných hmotách stanoví, že pohonné hmoty, s výjimkou elektřiny, lze prodávat nebo vydávat, pouze pokud splňují požadavky na jejich jakost a složení stanovené prováděcím právním předpisem, zvláštními právními předpisy a českými technickými normami.

Ust. § 3 odst. 4 zákona o pohonných hmotách stanoví, že prováděcí právní předpis stanoví požadavky na složení a jakost pohonných hmot a způsob sledování a monitorování jejich složení a jakosti.

Ustanovení § 8 odst. 1 písm. a) citovaného zákona stanoví, že přestupku se dopustí ten, kdo prodá nebo vydá pohonnou hmotu, s výjimkou elektřiny, která nesplňuje požadavky na pohonné hmoty podle § 3 odst. 1.

Ust. § 8 odst. 3 písm. b) citovaného zákona stanoví, že za přestupek lze uložit pokutu do 5 000 000 Kč, jde-li o přestupek podle odstavce 1 písm. a), b) nebo d).

Pro porušení ust. § 3 odst. 1 zákona o pohonných hmotách bylo s obviněnou zahájeno řízení o přestupku. Oznámení o zahájení řízení o přestupku (písemnost č.j. ČOI 160318/20/3000 ze dne 15. 12. 2020) bylo obviněné prokazatelně doručeno prostřednictvím datové schránky dne 15. 12. 2020, současně byla poučena o právech účastníka před vydáním rozhodnutí. K oznámení o zahájení řízení o přestupku se obviněná nijak nevyjádřila a nevyužila ani svých procesních práv, o kterých byla poučena.

K tomu lze dodat, že sledování a monitoring složení a jakosti prodávaných pohonných hmot a následný rozbor zajišťovaný akreditovanou osobou je jedním z předpokladů ochrany spotřebitele a současně znamená omezení rizik nebo způsobení majetkové újmy.

Správní orgán má za prokázané, že postupoval ve smyslu ust. § 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s požadavky uvedenými v ust. § 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů.

Při určení výměry pokuty bylo přihlédnuto ke všem relevantním kritériím pro určení výše trestu danými ust. § 37 a násl. zákona o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, zejména k povaze a závažnosti přestupku, k významu právem chráněného zájmu, ke způsobu spáchání přestupku a jeho následkům a k okolnostem, za nichž byl spáchán; dále k přitěžujícím a polehčujícím okolnostem. Závažnost přestupku vyjádřil správní orgán výší uložené pokuty.

Správní orgán uvádí, že mimo jiné smyslem přijetí zákona o pohonných hmotách je chránit zákazníka před prodejem nekvalitních pohonných hmot. Zákazník očekává kvalitní výrobek zaručující jeho spokojenost, je však zcela odkázán na solidnost firmy a prakticky není schopen se bránit, neboť nemá možnost jakost pohonných hmot zkontrolovat. Pokud prodávající prodá nekvalitní výrobek, poškozuje tím zákazníka, neboť kráčí jeho právo na výrobky prodávané v závazně stanovené jakosti.

Nejprve se správní orgán zabýval způsobem spáchání přestupku. Nedodržení parametru v bodu vzplanutí má dle odborných studií několik příčin. Jako nejčastější příčina nedodržení bodu vzplanutí se obecně uvádí kontaminace motorové nafty automobilovým benzínem při přepravě cisternami, u nichž se střídá přepravované médium (pohonná hmota), za předpokladu, že parametry původní motorové nafty vyhovují požadavkům příslušné normy. Ke kontaminaci však může také docházet např. i při dopravě paliv produktovodem nebo při skladování.

Z důvodu, že ke spáchání přestupku mohlo dojít způsobem, který nastínil správní orgán v úvodu hodnocení tohoto kritéria a je typický pro tento druh protiprávního jednání (technologická nekázeň), neshledal správní orgán takové skutečnosti, které by v souvislosti se způsobem spáchání přestupku v souvislosti s prodejem motorové nafty, vzal ve prospěch obviněné nebo k její tíži.

V závěru hodnocení tohoto zákonného kritéria správní orgán konstatuje a připouští, že při přejímce zboží (PHM) je omezená možnost obviněné zjistit skutečnost, zda dodaná PHM splňuje požadavky na jejich jakost a složení stanovené prováděcím předpisem, zvláštními právními předpisy a českými technickými normami, tedy zda se následně prodejem nebude dopouštět protiprávního jednání, avšak to ji nezbavuje objektivní odpovědnosti. Je pouze na obviněné, aby si zajistila takový zdroj dodávek PHM, který by následně minimalizoval riziko jeho případného protiprávního jednání, či zajistil příslušná opatření.

Dále se správní orgán zabýval následkem protiprávního jednání.

Bod vzplanutí je typický ukazatel požární bezpečnosti, resp. snížený bod vzplanutí snižuje požární bezpečnost při manipulaci s motorovou naftou, což se v daném případě dotýká i zákazníka při tankování. Tato bezpečnost se významně zhoršuje se snižující teplotou bodem vzplanutí. Pokles bodu vzplanutí má tedy především vliv na bezpečnostní parametry při manipulaci a skladování, zatímco chování paliva při spalování se prakticky nemění. Na druhé straně však vyšší koncentrace benzínu v motorové naftě snižuje mazací schopnost paliva a zvyšuje tak opotřebování vstřikovacích systémů. Snížený bod vzplanutí tak signalizuje, že může mít nafta sníženou mazivost. Následek používání takto nekvalitní pohonných hmot se může projevit až po delším časovém období.

Potenciální nebezpečí poškození motoru je možné předpokládat při bodu vzplanutí nižším než 30,0°C a zejména nižším než 20°C, tj. když bod vzplanutí klesne na úroveň požadavku pro 1. Třidu hořlavých látek, pod 21°C podle ČSN 65 0201, přičemž zjištěná hodnota bodu vzplanutí byla zjištěna 42,0°C.

Na základě výše uvedeného správní orgán následkem protiprávního jednání (prodej motorové nafty s nižším parametrem bodu vzplanutí než stanovuje zvláštní právní předpis (zjištěná hodnota 42,0°C, což snížení v procentuálním vyjádření činí 20,75 %), z důvodu snižování mazivosti pohonné hmoty (což zvyšuje opotřebování vstřikovacích ventilů, tedy snižuje jejich životnost), vyhodnotil v neprospěch obviněné. Na druhé straně správní orgán vzal v úvahu ve prospěch obviněné skutečnost, že zjištěný parametr nebyl v blízkosti hranice 30,0°C, resp. pohonná hmota v tomto případě nepředstavuje potenciální nebezpečí poškození motoru vozidel zákazníků.

Taktéž v souvislosti s následkem protiprávního jednání vzal správní orgán v neprospěch obviněné i okolnost, že případné následky se nemusí týkat pouze malého množství zákazníků, ale několika desítek (budeme-li brát obecně známé hledisko, že do jedné nádrže osobního automobilu lze natankovat přibližně 50 litrů a do nákladního lze natankovat až 500 l pohonné hmoty), viz protokol o odběru vzorků pohonných hmot č. 302009090009601 ze dne 9. 9. 2020 (aktuální stav nádrže pohonné hmoty nafty motorové Optimal činil 9121 litrů. Dne 12. 9. 2020 byl inspektory vydán zákaz prodeje na zbývající zásobu pohonné hmoty ve výši 8924 litrů.

Správní orgán přihlédl ve prospěch obviněné k tomu, že tato při dotčených kontrolách se správním orgánem řádně spolupracovala a snažila se poskytnout všechny požadované informace. I vzhledem k tomuto mohly potom kontroly proběhnout efektivním a hospodárným způsobem, a dále k tomu, že odchylka byla zjištěna pouze v jednom parametru a další vzorky pohonných hmot odebraných při kontrole zákonným požadavkům vyhověly.

V neprospěch obviněné vzal správní orgán skutečnost, že za porušení právní povinnosti (ust. § 3 odst. 1 zákona o pohonných hmotách), byla již obviněné uložena pokuta, viz vydané rozhodnutí čj. ČOI 6098/17/2700 ze dne 12. 1. 2017.

Zde správní orgán připomíná obviněné ohledně opakovatelnosti přestupků rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 1. 2011 (4 As 33/2010-103), ve kterém odvolací správní orgán vysvětlil toto kritérium. Podle tohoto názoru, se kterým se správní orgán prvního stupně plně ztotožňuje, se nejedná o jakési „znovusankcionování“ za předchozí přestupky, ale je pouze zvažováno, zda-li dříve uložené sankce byly dostatečné, aby se prodávající napříště zdržel protiprávního deliktního jednání a současně dosti účinné, aby prodávajícího přiměly k přijetí adekvátních opatření vedoucích k odstranění nedostatků, včetně jejich příčin.

Z výše uvedeného lze jednoznačně dovodit závěr, že obviněná se z dříve uložené sankce dostatečně nepoučila a nepřijala natolik účinná opatření, aby porušování dané právní povinnosti zabránila, což je nutné považovat za okolnost přitěžující.

Odpovědnost prodávajícího za výše uvedený přestupek je třeba chápat jako odpovědnost objektivní, tzn. bez ohledu na zavinění. Takovou odpovědnost nese prodávající jako právnická osoba. Ke vzniku odpovědnosti prodávajícího za přestupek postačuje porušení povinností stanovených v právním předpisu.

Přestože činnost obviněné nebyla s ohledem na ekonomické dopady související s pandemií viru COVID – 19, výraznějším způsobem negativně ovlivněna (čerpací stanice nebyly nařízením vlády v souvislosti s COVID 19 dočasně uzavřeny), správní orgán ve prospěch obviněné zohlednil aktuální situaci obviněné, vzhledem k předpokládané nižší poptávce a kupní síle obyvatelstva.

Další hodnotící kritéria, která by měla vliv na výši uložené pokuty, správní orgán neshledal.

Na základě vyhodnocení zákonných kritérií, přihlédnutím k okolnostem ve prospěch a v neprospěch obviněné a úvahy správního orgánu, byla obviněné uložena pokuta ve výši 150 000 Kč, tedy při spodní hranici zákonem stanoveného rozpětí uvedeného v ustanovení § 8 odst. 3 písm. b) zákona o pohonných hmotách. Na druhé straně však byla pokuta uložena v takové výši, aby byla znatelná v majetkové sféře obviněné, tedy byla pro ni nikoliv zanedbatelná a tím plnila svou úlohu, na jedné straně funkci preventivní a výchovnou a na druhé straně funkci represivní. Dle uvážení správního orgánu je shora uvedená výše pokuty plně v souladu se zákonem, zcela odpovídá závažnosti přestupku i zásadě přiměřenosti používané v řízení o přestupcích. Hlavním účelem uložení sankce ve formě pokuty je důrazně upozornit obviněnou na povinnost dodržovat při své podnikatelské činnosti ustanovení veřejnoprávních předpisů.

Správní orgán při ukládání pokuty postupoval v souladu s právními předpisy, hodnotil všechna zákonná kritéria, vzal v potaz taktéž rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 16. 11. 2004, sp. zn. 10 Ca 250/2003, publikován pod č. 560/2005 Sb., NSS, kde se městský soud podrobně zabýval úlohou postihu ve správním řízení, přičemž zdůraznil, že finanční postih musí být znatelný v majetkové sféře delikventa,

tedy být pro něho nikoli zanedbatelný. Pokuta, která byla uložena na spodní hranici zákonného rozmezí, se pak správnímu orgánu nejeví jako excesivní, nýbrž jako adekvátní.

Správní orgán informuje obviněnou, že pokud není v možnostech obviněné uhradit uloženou pokutu jednorázově, má možnost požádat o povolení splátek, o němž rozhodne v prvním stupni ředitel inspektorátu České obchodní inspekce Jihomoravského a Zlínského. Při rozhodování bude zvaženo, zda obviněná splnila zákonné podmínky pro povolení splátek. Podaná žádost proto musí být obviněnou řádně odůvodněna a doložena důkazy. Podání žádosti je podle ust. § 2 odst. 1 zákona č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, ve spojení s ust. bodu 1 písm. d) položky 1 sazebníku, jenž je přílohou tohoto zákona, zpoplatněno částkou 400 Kč. Tento poplatek je možné uhradit kolkovou známku zaslanou samostatně nebo spolu s žádostí o povolení zaplacení pokuty ve splátkách, bezhotovostně na účet České obchodní inspekce č. 3754-829011/0710 pod variabilním symbolem uložené pokuty (viz výše) a specifickým symbolem 3711 nebo hotově na inspektorátu České obchodní inspekce Jihomoravském a Zlínském.

S ohledem na výši pokuty se správní orgán rovněž zabýval hrozbou případných likvidačních účinků pokuty. Správní orgán zastává názor, že pro obviněnou není uložena pokuta likvidační ve smyslu definice uvedené v rozsudku Nejvyššího správního soudu č.j.: 1 AS 9/2008 – 133 takto: *„Likvidační pokutou přitom rozšířený senát rozumí sankci, která je nepřiměřená osobním a majetkovým poměrům pachatele deliktu do té míry, že je způsobilá mu sama o sobě přivodit platební neschopnost či ho donutit ukončit podnikatelskou činnost, nebo se v důsledku takové pokuty může stát na dlouhou dobu v podstatě jediným smyslem jeho podnikatelské činnosti splácení této pokuty“* s ohledem na možnost úhrady pokuty ve splátkách.

Povinnost uložit obviněné, která řízení vyvolala porušením svých právních povinností, nahradit náklady řízení paušální částkou je stanovena ust. § 95 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich ve spojení s ust. § 79 odst. 5 správního řádu, ve znění pozdějších předpisů. V tomto řízení je tato zákonná podmínka bezpochyby splněna. Výše paušální částky nákladů řízení činí 1000,- Kč v souladu s ust. § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení.

Z výše uvedených důvodů rozhodl správní orgán tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

### **Poučení**

Proti tomuto rozhodnutí se lze do 15 dnů ode dne jeho doručení odvolat k Ústřednímu inspektorátu České obchodní inspekce prostřednictvím inspektorátu Jihomoravského a Zlínského se sídlem v Brně (k výše uvedené spisové značce). Tato lhůta se počítá ve smyslu ust. § 40 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů ode dne následujícího po jeho doručení. Odvolání jen proti odůvodnění rozhodnutí je nepřípustné. Nebude-li podáno odvolání v uvedené lhůtě, stává se rozhodnutí pravomocným. Nebudou-li pokuta a náklady řízení zaplacený do 30 dnů ode dne, kdy toto rozhodnutí nabude právní moci, budou vymáhány příslušným správním orgánem.

Mgr. Karel Havlíček  
ředitel inspektorátu



# ČESKÁ OBCHODNÍ INSPEKCE

ústřední inspektorát

Štěpánská 15, Praha 2

PSČ 120 00

Č.j.: ČOI 45824/21/O100  
Sp. zn.: ČOI 128297/20/3000

Dne: 30.03.2021



## ROZHODNUTÍ

Ústřední inspektorát České obchodní inspekce rozhodl podle ust. § 98 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich (dále jen „zákon o přestupcích“), ve spojení s ust. § 89 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, o odvolání:

obviněné, společnosti **ZARIS s. r. o.**, se sídlem Plzeňská 1972/158, 150 00 Praha 5 - Smíchov, IČO: 28448391 (dále jen „obviněná“), právně zastoupené Mgr. Lukášem Máchalem, advokátem, se sídlem na téže adrese, podaném proti rozhodnutí ředitele Inspektorátu České obchodní inspekce Jihomoravského a Zlínského ze dne 27. 1. 2021, č. j.: ČOI 170715/20/3000/R/N, kterým jí byla uložena pokuta ve výši **150.000,- Kč** (slovy: sto padesát tisíc korun českých) pro porušení ustanovení § 3 odst. 1 zákona č. 311/2006 Sb., o pohonných hmotách a čerpacích stanicích pohonných hmot a o změně některých souvisejících zákonů, v rozhodném znění (dále jen „zákon o pohonných hmotách“), čímž naplnila skutkovou podstatu přestupku podle ustanovení § 8 odst. 1 písm. a) tohoto zákona, a kterým jí bylo dále v souladu s ustanovením § 95 odst. 1 zákona o přestupcích ve spojení s ustanovením § 79 odst. 5 správního řádu uloženo uhradit paušální částku nákladů řízení ve výši **1.000,- Kč** (slovy: jeden tisíc korun českých) ve smyslu ustanovení § 6 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, v platném znění, **takto:**

**Podle ust. § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, se odvolání zamítá a napadené rozhodnutí potvrzuje.**

**Lhůta k zaplacení uložené pokuty je 30 dnů** od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí. Úhrada předmětné částky se provádí na účet České obchodní inspekce u ČNB Praha 1, č. ú. 3754-829011/0710, VS 1106443020, KS 1148 (převodním příkazem), 1149 (poštovní poukázkou).

**Lhůta k zaplacení paušální částky nákladů řízení je 30 dnů** od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí. Úhrada předmětné částky se provádí na účet České obchodní inspekce u ČNB Praha 1, č. ú. 19-829011/0710, VS 1106443020, KS 0378 (převodním příkazem), 0379 (poštovní poukázkou).

### Odůvodnění

Napadené rozhodnutí spolu s podklady a podaným odvoláním bylo odvolacím správním orgánem přezkoumáno v plném rozsahu a nebyly shledány důvody pro jeho zrušení či změnu.

Napadeným rozhodnutím je obviněná viněna z porušení ust. § 3 odst. 1 zákona o pohonných hmotách, a tím naplnění skutkové podstaty přestupku podle ust. § 8 odst. 1 písm. a) tohoto zákona, čehož se dopustila tím, že dne 9. 9. 2020 na čerpací stanici č. 30 ZARIS HATĚ, na adrese Chvalovice 185, 669 02 Chvalovice, prodávala motorovou naftu, vzorek č. 213/30/20/V, která dle laboratorních zkoušek provedených společností SGS Czech Republic, s. r. o., Divize paliv a maziv, U Trati 42, 100 00, Praha 10, nevyhověla zvláštním právním předpisům. Na základě inspekční zprávy č. 2116/2020 ze dne 11. 9. 2020 bylo zjištěno a prokázáno, že uvedený vzorek nevyhověl limitním hodnotám příslušné ČSN EN 590+A1:2018, a to v ukazateli „Bod vzplanutí P. M.“, kdy zjištěná hodnota činila 42,0 °C, zatímco příslušná hodnota specifikace při zahrnutí nejistoty měření dle ČSN EN ISO 4259-1 a ČSN EN ISO 4259-2 má činit minimálně 53 °C.

Na základě těchto zjištění, blíže konkretizovaných v rozhodnutí správního orgánu prvního stupně a ve spise k této věci, byla obviněné uložena pokuta ve výši 150.000,- Kč a paušální náhrada nákladů řízení ve výši 1.000,- Kč.

Proti rozhodnutí správního orgánu prvního stupně podala obviněná včasné odvolání, ve kterém uvádí, že odpovědnost za daný přestupek má sice objektivní charakter, avšak s možností liberace. Má za to, že při své podnikatelské činnosti činí všechny potřebné kroky k tomu, aby porušování právních povinností z její strany nedocházelo a aby pohonné hmoty, které prodává zákazníkům, splňovaly stanovené požadavky na jakost a složení. Z tohoto důvodu odebírá pohonné hmoty od renomovaného výrobce, který kvalitu prodáváných hmot monitoruje u laboratoře SGS Czech Republic, s. r. o., dovozcem a dodavatelem je společnost A+S s. r. o. S těmito společnostmi spolupracuje dlouhodobě a považuje je za spolehlivé obchodní partnery dbající na dodržování všech právních předpisů, stejně jako obviněná. Ze strany svých zákazníků se nesetkává se stížnostmi na kvalitu prodáváných pohonných hmot či reklamacemi, což dle jejího názoru vypovídá o kvalitě prodáváných pohonných hmot a vhodnosti zvolených obchodních partnerů.

Dále uvádí, že jelikož je pouhým distributorem pohonných hmot a ne jejich producentem, nedisponuje laboratorním zařízením potřebných k testování jejich kvality, a tak není fakticky schopna kontrolovat kvalitu pohonných hmot a díky reputaci svých obchodních partnerů spoléhala na to, že jsou jí dodávány pohonné hmoty vyhovující příslušným právním předpisům.

Obviněná také uvádí, že v návaznosti na výsledek kontroly zahájila interní šetření příčin, které mohly způsobit předmětný nedostatek, a po prověření technického stavu čerpací stanice zjistila, že potrubí rekuperace I. stupně pro stáčení pohonných hmot z autocisteren je v podzemní části nesprávně propojeno, k čemuž zřejmě došlo době provozování čerpací stanice předchozím vlastníkem, docházelo tak k odvodu par pro nádrže s produktem Optimal Diesel a Natural 95 společným potrubím, čímž mohlo dojít ke vniknutí benzinových par do nádrže s produktem Optimal Diesel. Kontrolovaná čerpací stanice byla postavena společností PAP OIL, od které ji obviněná koupila, při převzetí nechala provést prohlídku technologií, revizi nádrží a těsnostní zkoušky potrubí, přičemž nebyly zjištěny žádné závady. Převzala po předchozím vlastníkově rovněž rozdělení produktů, přičemž neměla možnost jakkoli zjistit, že v minulosti byly provedeny změny a technologie čerpací stanice neodpovídá skutečnosti, neboť vada se nachází v části potrubí skrytého pod zemí. Jedná se tak o skrytou vadu, kterou obviněná v rámci prohlídky při převzetí čerpací stanice nemohla zjistit, přestože jednala s veškerou pečlivostí a za účelem kontroly čerpací stanice najala specializovaného servisního technika.

S ohledem na výše uvedené je obviněná přesvědčena, že učinila, co bylo v jejích reálných schopnostech a možnostech, aby porušení svých povinností zabránila, tudíž došlo z její strany k naplnění liberačního důvodu ve smyslu ust. § 21 odst. 1 zákona o přestupcích. Napadené rozhodnutí tak dle jejího názoru trpí vadou spočívající v nesprávném právním posouzení věci,

konkrétně její odpovědnosti za přestupek, a rovněž se dle jejího názoru správní orgán dopustil pochybení v tom, že se v rozhodnutí nezabýval naplněním liberačních důvodů. Závěrem k tomuto uvádí, že po podnikateli lze požadovat pouze taková opatření, která jsou možná jak teoreticky, tak ekonomicky, tedy aby nebyla požadována taková opatření, která by v konečném důsledku dramaticky navýšovala cenu produktu, tudíž po ní dle jejího názoru nelze požadovat, aby prováděla testy všech jí dodaných pohonných hmot, jakož i pohonných hmot skladovaných.

Dále obviněná namítá, že uložená pokuta je nepřiměřeně vysoká, neboť testovaný vzorek nevyhověl požadavkům na jakost pouze v jednom parametru a další vzorky byly shledány jako vyhovující. Bod vzplanutí byl zjištěn v hodnotě 42 °C, tudíž nedosahoval tak nízkých hodnot, aby mohl skutečně způsobit poškození motoru, reálné následky jsou tak dle jejího názoru spíše teoretické a její zákazníci nebyli nijak poškozeni. Nadto uvádí, že při následných rozborech zadaných obviněnou byla zjištěna hodnota bodu vzplanutí 50 °C, tedy o 8 stupňů vyšší než dle zjištění správního orgánu, a v případě zapečetěného kontravzorku pak naměřená hodnota činila 44 °C. Obě hodnoty sice nedosahovaly hodnoty stanovené příslušnou normou, avšak dosahovaly vyšších hodnot než v případě kontrolního vzorku. Ke způsobu spáchání uvádí, že na vině byla pravděpodobně skrytá vada rekuperačního potrubí, které se věnovala výše, navíc bezodkladně po zjištění provedla nápravu. Pokud tato skutečnost nebude shledána jako liberační důvod, měla by být zohledněna v její prospěch při určení výměry pokuty. Rovněž by dle jejího názoru mělo být v její prospěch zohledněno, že řádně spolupracovala, a mělo by být i přihlédnuto k ekonomickým dopadům pandemie COVID-19.

S odvoláním na zásadu legitimního očekávání pak obviněná poukazuje na výši ukládaných pokut za porušení ust. § 3 odst. 1 zákona o pohonných hmotách, Při jejich analýze vycházela z informací dostupných na internetových stránkách České obchodní inspekce, konkrétně ze seznamu uložených pokut za období od 1. 1. 2014 do 31. 12. 2019, přičemž medián všech pravomocně uložených pokut činí 95.000,- Kč a k obdobné částce, a to 100.000,- Kč, pak obviněná dospěla užitím funkce modus. Z těchto skutečností dovozuje, že jí byla uložena pokuta znatelně vyšší, než je v obdobných případech obvyklé, přestože dle jejího názoru existovalo mnoho významných skutečností v její prospěch.

S ohledem na výše uvedené navrhuje obviněná zrušení napadeného rozhodnutí a zastavení řízení.

Po přezkoumání všech předložených písemných materiálů dospěl odvolací správní orgán k závěru, že správní orgán prvního stupně učinil ve věci potřebná skutková zjištění ve smyslu ust. § 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, a nepochybil ani při právním hodnocení předmětné věci závěrem, že se obviněná dopustila přestupku uvedeného ve výroku napadeného rozhodnutí, a tento přestupek jí byl bezpečně prokázán. Neshledal též ve zbylé části řízení žádnou procesní vadu s dopadem na zákonnost a správnost vydaného rozhodnutí.

Pokud jde o námitky vztahující se k údajnému naplnění liberačních důvodů, obviněná uvádí, že po ní nelze požadovat ani, aby si sama ověřovala kvalitu pohonných hmot, které prodává, ani aby odhalila a odstranila skrytou vadu na technickém vybavení čerpací stanice, která dle jejích závěrů mohla zapříčinit nevyhovující kvalitu kontrolované pohonné hmoty. V souvislosti s těmito námitkami se nabízí řečnická otázka, co by vůbec bylo možné po obviněné dle těchto měřítek požadovat, neboť odmyslíme-li kvalitu pohonných hmot a stav technického vybavení čerpací stanice, zbývá v zásadě pouze zajištění personální a administrativní stránky prodeje. Je zřejmé, že takovýmto způsobem zúžit odpovědnost prodávajícího není možné. V zásadě každý prodej, třeba i ten stánkový, s sebou nese mimo jiné nutnost zajistit si odpovídající technické vybavení, jakož i dohled nad kvalitou produktu. Skutečně nelze obviněnou zprostit odpovědnosti za daný přestupek z důvodu, že není v jejích možnostech prověřit technický stav jí provozované čerpací stanice nebo si ověřovat

kvalitu pohonných hmot, které nabízí. Lze souhlasit s tím, že čerpací stanice je vybavena složitou technologií a její provoz vyžaduje určité znalosti a zkušenosti, nicméně to vše jsou skutečnosti, se kterými musí každý provozovatel čerpací stanice počítat a zhodnotit si, zda je v jeho možnostech v tomto oboru podnikání působit.

Podle ust. § 21 odst. 1 zákona o přestupcích platí, že právnická osoba za přestupek neodpovídá, jestliže prokáže, že vynaložila veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby přestupku zabránila. Odvolací správní orgán v počinání obviněné žádné vynaložené úsilí odpovídající aplikaci výše citovaného ustanovení neshledal. Kvalitu pohonných hmot si obviněná dle svých vyjádření neověřovala ani nenechávala ověřovat, pouze spoléhala na pověst svých dodavatelů, ačkoliv ta nikterak nezaručuje kvalitu pohonné hmoty, a navíc ke znehodnocení pohonné hmoty nemusí dojít pouze při výrobě, nýbrž rizikovým faktorem jsou rovněž skladování, přeprava, stáčení atd., což obviněná potvrdila i v posuzovaném případě, když poukázala na zjištěnou vadu na svém zařízení, kterou ovšem odhalila až při pátrání po příčině nevyhovujícího vzorku. Přičemž závada na technickém zařízení obviněné rovněž nemůže být považována za liberační důvod, neboť není nikdo jiný, kdo by měl odpovídat za technický stav zařízení, než jeho vlastník a provozovatel. Navíc, jak sama obviněná uvedla, závadu spočívající údajně ve špatném propojení trubek následně při pátrání po příčině kontaminace nevyhovující pohonné hmoty odhalila, tudíž jsou liché argumenty ve smyslu, že se jednalo o závadu, kterou nebylo možné při vynaložení veškerého úsilí odhalit. Liberační důvody jsou institut, který se uplatňuje skutečně jen ve výjimečných případech hodných zvláštního zřetele, což rozhodně není tento případ, kdy v podstatě jediné úsilí, které obviněná dle svých vyjádření vynaložila, byla prohlídka čerpací stanice při její koupi.

Odvolací správní orgán si dovolí rovněž níže citovat z rozsudku Nejvyššího správního soudu č. j.: 4 As 123/2014-33 ze dne 19. 9. 2014, kde stěžovatel používal stran naplnění liberačních důvodů velice podobné argumenty jako obviněná v posuzovaném případě. Nejvyšší správní soud k nim tehdy uvedl: *„Stěžovatel v předcházejícím řízení tvrdil, že vynaložil veškeré úsilí, které po něm bylo možné požadovat ve smyslu § 10 odst. 1 zákona o pohonných hmotách, neboť pohonné hmoty odebírá výlučně od státem ovládaného výrobce ČEPRO, a.s., u něž by měla být státem zaručena průběžně kontrolovaná jakost vyráběných pohonných hmot, které odebírá prostřednictvím jediného distributora POLARI Písek s. r. o., který používá k přepravě odděleně cisterny pro naftu a benzín, dodržuje technologickou a provozní kázeň. K tomu je třeba uvést, že se jedná o tvrzení stěžovatele, která nebyla v řízení doložena. (Stěžovatel v řízení před správním orgánem předložil toliko nákladní list, podle něhož dodala společnost ČEPRO dne 16. 4. 2013 celkem 5.003 l motorové nafty a stáčecí lístek, podle něhož společnost POLARI stočila téhož dne v provozovně stěžovatele 5011 l této nafty. Z takovýchto podkladů ovšem nelze zjistit, zda v době stáčení takto dodané nafty byla v zásobníku v provozovně stěžovatele další nafta, v jakém množství a od jakého dodavatele tato pocházela, ani dodržování technologických postupů společností POLARI či stěžovatelem. Z dodacího listu lze navíc zjistit, že předmětná dodávka nafty byla u společnosti ČEPRO pouze uskladněna a byla ve vlastnictví společnosti Eni Česká republika s. r. o.).*

*I kdyby tomu tak ovšem bylo, nepředstavovalo by to vynaložení veškerého úsilí, a tím naplnění liberačního důvodu ve smyslu naposledy uvedeného ustanovení zákona o pohonných hmotách. Prodeji nafty nespĺňující požadavek na jakost totiž bylo možné zabránit např. její kontrolou před uvedením do prodeje, jak na to poukázaly správní orgány i krajský soud. Neprovádění těchto kontrol stěžovatel zdůvodnil s tím spojenými finančními náklady, které se odrazí v ceně prodávaných pohonných hmot a negativně ovlivní jeho konkurenceschopnost, popř. zvýší cenu prodávaných pohonných hmot pro spotřebitele. Nejvyšší správní soud ovšem musí konstatovat, že náklady spojené s prováděním kontrol pohonných hmot nemohou samy o sobě způsobit, že by provádění kontrol nebylo možné podřadit pod veškeré úsilí, které lze po stěžovateli po právu požadovat, aby předešel prodeji nekvalitních pohonných hmot. Námitka stěžovatele, že prokázal veškeré úsilí ve smyslu § 10 odst. 1*

*zákona o pohonných hmotách, které po něm bylo možné požadovat, tedy není důvodná, stejně jako námitky, v nichž se stěžovatel dovolává principu přiměřenosti a tvrdí, že aplikace práva použitá krajským soudem ohledně dopadu § 10 odst. 1 zákona o pohonných hmotách na posuzovanou věc neodpovídá čl. 4 odst. 1 Listiny základních práv svobod ani požadavku na šetrnost zásahu do základních práv stěžovatele, neboť na stěžovatele nakládá povinnosti, které je pro kteréhokoli prodejce s obdobnou velikostí podniku, jako má stěžovatel, nemožné splnit. V souvislosti s poukazem stěžovatele na čl. 4 odst. 1 Listiny základních práv svobod Nejvyšší správní soud uvádí, že případné liberační důvody musí prokazovat obviněný ze správního deliktu, nikoli správní orgán, který pouze posuzuje jejich důvodnost.*

*Na tomto závěru nemění nic ani argumentace stěžovatele, že žádný obecně závazný právní předpis zajišťování provádění kontrolních odběrů a vzorků prodejcům pohonných hmot jako zákonnou povinnost neukládá. Zákon však prodejcům ukládá povinnost, prodávat pouze pohonné hmoty splňující kvalitativní požadavky stanovené v prováděcím předpisu. Pokud se stěžovatel domáhá aplikace ustanovení § 10 odst. 1 zákona o pohonných hmotách, musel by prokázat, že ani přes veškeré úsilí, které bylo možné po něm požadovat k tomu, aby zabránil porušení povinnosti, se porušení povinnosti nepodařilo zabránit. Z výše uvedeného vyplývá, že se tak v posuzované věci nestalo. Stěžovatel pouze uvádí, že se spolehl na své dodavatele, že mu dodají pohonné hmoty vyhovující zákonným požadavkům. Takové spolehnutí se ovšem nemůže být „veškerým úsilím“, které po stěžovateli lze požadovat.“*

Rovněž je namístě odmítnout tvrzení obviněné, že správní orgán prvního stupně měl zjišťovat existenci případných liberačních důvodů, neboť je to pouze účastník řízení, kdo tvrdí a prokazuje naplnění liberačních důvodů, správní orgán posuzuje pouze jejich důvodnost, což ostatně potvrdil rovněž Nejvyšší správní soud ve výše citovaném rozsudku.

Odvolací správní orgán se dále zaměří na posouzení přiměřenosti výše pokuty uložené správním orgánem prvního stupně, a to zhodnocením kritérií relevantních pro daný případ uvedených v ust. § 37 až § 40 zákona o přestupcích, přičemž se vypořádá také se zbývajícími námitkami obviněné. Pokud jde o způsob spáchání přestupku spočívající v prodeji nejakostní pohonné hmoty, odvolací správní orgán neshledal skutečnosti, které by hodnotil ve prospěch anebo k tíži obviněné. Obviněná zastává názor, že by mělo být v její prospěch zohledněno, že předmětný nedostatek byl pravděpodobně způsoben skrytou vadou rekuperačního potrubí, kterou obviněná nemohla při koupi čerpací stanice odhalit. Odvolací správní orgán tento názor obviněné nesdílí, neboť příčina spočívající v provozní závadě na technologii čerpací stanice je jednou z obvyklých příčin kontaminace pohonných hmot. Skutečnost, že obviněná závadu neodhalila při koupi čerpací stanice od předchozího vlastníka, nemůže být považováno za polehčující okolnost, neboť vyhovující technický stav zařízení je jedním z elementárních předpokladů při prodeji této komodity, tudíž by mělo být ve schopnostech a možnostech obviněné ho zajistit.

Pokud jde o následky tohoto přestupku, je nutno konstatovat, že rozdíl teploty bodu vzplanutí (o 11 °C méně, než je spodní hranice stanovená normou) byl výrazný. Obviněná sice namítá, že při rozboru kontravzorku odebraného při kontrole byla naměřena hodnota „jen“ o 9 °C nižší a při rozboru vzorku, který si ona sama odebrala z nádrže, o 3 °C nižší. K tomu je ovšem zapotřebí uvést, že rozbor vzorku, který odebrala ona sama v jiný okamžik, než byla prováděna kontrola, tedy za neznámých, nijak nezdokumentovaných okolností, není směrodatný. Hodnota rozboru kontravzorku pak dle názoru odvolacího správního orgánu potvrdila, že odchylka od předepsaných hodnot byla výrazná, rozdíl 2 °C oproti prvnímu vzorku odpovídá tomu, že nelze ani u vzorků téže pohonné hmoty odebraných ve stejný čas, stejným způsobem, naměřit totožné hodnoty, nicméně rozdíl není

natolik výrazným, aby vzbuzoval pochybnosti o přesnosti některého z rozborů, natož o tom, že předmětná pohonná hmota byla nevyhovující.

Pokud jde o námitku, že palivo s naměřenou hodnotou bodu vzplanutí nemohlo způsobit poškození motoru, je nutno uvést, že se sice zřejmě nejedná o nedostatek, který by mohl bezprostředně způsobit selhání či poškození motoru, nicméně takovéto fatální nedostatky jsou obecně v praxi výjimečné. Nelze ovšem přehlížet potenciální dopady dlouhodobého provozu vozu na nejakostní palivo, kdy nemusí dojít k okamžitému selhání citlivých součástí, nýbrž k jejich postupné rychlejší degradaci apod. Motory vozů jsou konstruovány, aby byly provozovány na určité palivo, jehož vlastnosti jsou dány technickou normou, a pokud by nebyla ze strany prodávajících požadovaná jakost dodržována, není motor provozován v optimálních podmínkách, což může zákonitě vést k jeho rychlejšímu opotřebení, častějšímu selhání některých komponent apod. Proto je důležité, aby jakostní parametry stanovené technickou normou byly dodržovány ze strany všech prodejců pohonných hmot.

Pokud jde o další okolnosti, k tíži obviněné je namíste hodnotit, že jak již zmínil správní orgán prvního stupně, obviněná se obdobného porušení v minulosti dopustila, za což jí byla uložena sankce rozhodnutím ředitele Inspektorátu České obchodní inspekce Královéhradeckého a Pardubického ze dne 12. 1. 2017, č. j.: ČOI 6098/17/2700, přičemž tehdy se vytýkaný nedostatek rovněž týkal bodu vzplanutí.

Pokud jde o situaci ohledně pandemie viru COVID – 19, odvolací správní orgán nezastává názor, že by tato skutečnost měla být zohledněna v případě obviněné, která provozuje čerpací stanice, na něž se omezení v podobě zákazu prodeje od začátku pandemie nikdy nevztahovala.

Pokud jde o samotnou výši pokuty, obviněná argumentuje průměrem všech uložených pokut za porušení ust. § 3 odst. 1 zákona o pohonných hmotách za období 1. 1. 2014 až 31. 12. 2019 s využitím statistických metod medián a modus. Takovýto údaj ovšem nijak nevypovídá o tom, jestli pokuta uložená v konkrétním případě je přiměřená či nikoliv. Porušení předmětného ustanovení se může pachatel dopustit mnoha způsoby (existují různé druhy pohonných hmot, u každé je více sledovaných parametrů jakosti, rovněž odchylky se v jednotlivých případech liší atd.) a proto je zapotřebí vždy srovnávat obdobné případy a zároveň zohlednit individuální okolnosti každého případu.

Odvolací správní orgán na základě výše uvedeného dospěl k závěru, že pokuta uložená správním orgánem prvního stupně odpovídá povaze a závažnosti protiprávního jednání, reflektuje také recidivní chování obviněné a vyhoví požadavkům na preventivní i represivní účinky sankce.

Z výše uvedených důvodů proto rozhodl odvolací správní orgán tak, jak je shora uvedeno.

Nebudou-li uložena pokuta nebo náhrada nákladů řízení zaplacený ve lhůtách shora uvedených, budou vymáhány příslušným celním úřadem.

### **Poučení o odvolání**

Proti tomuto rozhodnutí se nelze odvolat (viz ust. § 91 odst. 1 zák. č. 500/2004 Sb., správní řád).

**Ing. Mojmír Bezcný**  
ústřední ředitel  
České obchodní inspekce  
*podepsáno elektronicky*